

ÎNCHEIERE

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Inspectoratul Național de Patrulare

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Alexandru Tonu
împotriva Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de
Poliție cu privire la constatarea încălcării dreptului la soluționarea în termenul
prevăzut de lege a cererii și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2016, prin care a
fost admis apelul declarat de Alexandru Tonu, casată hotărârea primei instanțe și
emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii

constată:

La 27 septembrie 2013, Alexandru Tonu a depus cerere de chemare
împotriva Inspectoratului Național de Patrulare al IGP la constatarea încălcării
dreptului la soluționarea în termenul prevăzut de lege a cererii și repararea
prejudiciului moral

În motivarea acțiunii a invocat că la 23 august 2013, a depus o cerere la
Inspectoratul Național de Patrulare al IGP privind eliberarea copieii autentificate de
pe materialele dosarului contravențional intentat în privința reclamantului la 21
august 2013, cu expedierea acestora la adresa de domiciliu indicată.

Afirmă că cererea înaintată a fost întemeiată pe dispozițiile art. 384 alin. (2),
lit. b) și h) Cod contravențional, care prevede că persoana în a cărei privință a fost
pornit proces contravențional are dreptul să cunoască fapta imputată, să ia
cunoștință de materialele din dosar și să i se elibereze, la cerere în cel mult 24 ore,
copii de pe procesul-verbal, precum și pe dispozițiile art. 10, 11 din Legea privind
accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000.

Susține că la cererea înaintată Inspectoratului Național de Patrulare al IGP
nu a primit răspuns.

În această ordine de idei, consideră că Inspectoratul Național de Patrulare al
IGP a ignorat intenționat prevederile legislației în vigoare, încălcând astfel dreptul
la informație și la soluționarea în termenul prevăzut de lege al cererii.

Subliniază că prin îngrădirea dreptului la informație și nesoluționare în termenul legal a cererii, i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 3000 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 10 CEDO, 34 din Constituție, art. 14, 1416 Cod civil, Legii privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000, Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, art. 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, constatarea încălcării dreptului la soluționarea în termenul legal a cererii, obligarea Inspectoratului Național de Patrulare al IGP să răspundă la cerere, repararea din contul Inspectoratului Național de Patrulare al IGP în beneficiul lui a prejudiciului moral în mărime de 3000 lei.

La 29 noiembrie 2013, prin încheiere protocolară a fost dispusă primirea cererii de chemare în judecată suplimentară a lui Alexandru Tonu prin care și-a redus pretențiile, solicitând retragerea pretenției pe capătul de cerere cu privire la obligarea pârâtului să răspundă la cererea din 22 august 2013.

În motivarea acesteia a invocat că cererea vizată în acțiune a fost soluționată 01 octombrie 2013, prin urmare în termen de 34 zile.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 02 decembrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2016, a fost admis apelul declarat Alexandru Tonu, casată hotărârea primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii, prin care a fost constată încălcarea de către Inspectoratul Național de Patrulare al IGP dreptului la soluționarea în termenul prevăzut de lege a cererii din 22 august 2013 și reparat din contul Inspectoratului Național de Patrulare al IGP în beneficiul lui Alexandru Toma prejudiciul moral în sumă de 300 lei. În rest pretențiile privind repararea prejudiciului moral au fost respinse ca neîntemeiate.

La 26 mai 2016, Inspectoratul Național de Patrulare al IGP a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Obiectează că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor circumstanțelor pricinii, având o poziție unilaterală, nu a examinat și nu a dat apreciere obiectivă la toate probele din dosar.

Având în vedere prevederile art. 6, 15 din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, susține că instanța de apel eronat a apreciat că Inspectoratul Național de Patrulare nu a dat răspuns în termenul prevăzut de lege.

Remarcă că instanța de apel nu a făcut trimitere la nicio probă care să demonstreze ca constatată expedierea în adresa lui Alexandru Tonu a răspunsului la 27 septembrie 2013.

Afirmă că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că însăși intimatul/reclamant a solicitat expedierea copiilor autentificate a materialelor dosarului contravențional prin intermediul oficiului poștal, astfel nu îi poate fi imputat faptul că materialele solicitate au fost primite la o dată ulterioară.

Relevă că instanța eronat a aplicat prevederile art. 384 alin. (2) lit. h) Cod contravențional, prin care se stipulează că persoana în a cărei privință a fost pornit

procesul contravențional are dreptul să ia cunoștință de materialele dosarului și să i se elibereze la cerere, în cel mult 24 ore copii de pe procesul-verbal. Or, această normă prevede exhaustiv drepturile persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional și dreptul de a solicita în 24 ore copii de pe procesul-verbal, iar solicitările reclamantului au fost de a i se elibera copii de pe toate materialele dosarului contravențional prin intermediul oficiului poștal și nu în prezența persoanei așa cum prezumă articolul dat.

Subliniază că solicitarea cu privire la repararea prejudiciului moral este una lipsită de suport juridic, neîntemeiată și lipsită de probe.

La 20 iunie 2016, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului declarat de către Inspectoratul Național de Patrulare al IGP cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 aprilie 2016 (f. d. 68), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele pricinii lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al IGP nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al IGP, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al IGP ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ala Cobăneanu